

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. lapkričio 16 d. *

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra – ESS 50 straipsnis – Susitarimas dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos – SESV 217 straipsnis – Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimas su Jungtine Karalyste – Protokolas (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Europos arešto orderis – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – Pagal susitarimą dėl išstojimo pereinamuoju laikotarpiu Jungtinei Karalystei toliau taikoma Europos arešto orderio sistema – Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo su Jungtine Karalyste nuostatų dėl perdavimo tvarkos taikymas Europos arešto orderiui – Airijai privaloma tvarka“

Byloje C-479/21 PPU

dėl 2021 m. liepos 30 d. *Supreme Court* (Aukščiausiasis Teismas, Airija) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2021 m. rugpjūčio 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl

SN,

SD,

dalyvaujant

Governor of Cloverhill Prison,

Airijai,

Attorney General,

Governor of Mountjoy prison,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai A. Arabadžiev, E. Regan, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, I. Ziemele ir J. Passer, teisėjai M. Ilešič, J.-C. Bonichot, M. Safjan (pranešėjas), F. Biltgen, N. Piçarra, L. S. Rossi ir N. Wahl,

generalinė advokatė J. Kokott,

* Proceso kalba: anglų.

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2021 m. rugsėjo 27 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- SN, atstovaujamo *solicitors* M. Hanahoe ir R. Purcell, SC S. Guerin ir C. Donnelly ir *barristers* M. Lynam ir S. Brittain,
- SD, atstovaujamo *solicitor* C. Mulholland, SC S. Guerin ir C. Donnelly, *barristers* M. Lynam ir S. Brittain ir BL E. Walker,
- Airijos, atstovaujamos P. Gallagher, A. Morrissey ir C. McMahon, padedamų SC M. Gray ir R. Kennedy ir BL A. Carroll, L. Masterson ir H. Godfrey,
- Danijos Karalystės, atstovaujamos L. Teilgård,
- Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos A. Ștefănuț, K. Pleśniak, A. Antoniadis ir J. Ciantar,
- Europos Komisijos, atstovaujamos H. Leupold, L. Baumgart ir H. Krämer,

susipažinęs su 2021 m. lapkričio 9 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl ESS 50 straipsnio, SESV 217 straipsnio, Protokolo (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėto prie ESS ir SESV (toliau – Protokolas (Nr. 21), Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos (OL L 29, 2020, p. 7, toliau – Susitarimas dėl išstojimo) ir Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo (OL L 149, 2021, p. 10; toliau – Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimas) išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas Airijoje vykdam du Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teisminių institucijų arešto orderius, išduotus siekiant įvykdyti bausmę SD ir vykdyti SN baudžiamąjį persekiojimą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Sutartys

3 ESS 50 straipsnyje nustatyta:

„1. Bet kuri valstybė narė pagal savo konstitucines nuostatas gali nuspręsti išstoti iš Sąjungos.

2. Nusprendusi išstoti iš Sąjungos valstybė narė apie savo ketinimą praneša Europos Vadovų Tarybai. Vadovaudamasi Europos Vadovų Tarybos pateiktomis gairėmis, Sąjunga susidera ir sudaro su ta valstybe susitarimą, kuriame nustatoma išstojimo iš Sąjungos tvarka atsižvelgiant į pagrindinius būsimų tos valstybės santykių su Sąjunga principus. Dėl šio susitarimo deramasi pagal [SESV] 218 straipsnio 3 dalį. Gavusi Europos Parlamento pritarimą, jį Sąjungos vardu sudaro Taryba sprendama kvalifikuota balsų dauguma.

3. Jei Europos Vadovų Taryba, susitarusi su išstojančia valstybe nare, vieningai nenusprendžia pratęsti termino, Sutartys tai valstybei nustoja galioti nuo susitarimo dėl išstojimo įsigaliojimo dienos arba, jei tokio susitarimo nėra, praėjus dvejiems metams po to, kai gaunamas šio straipsnio 2 dalyje nurodytas pranešimas.

4. Taikant 2 ir 3 dalį, Europos Vadovų Tarybos ar Tarybos narys, atstovaujantis išstojančiai valstybei narei, nedalyvauja Europos Vadovų Taryboje ar Taryboje dėl išstojančios valstybės vykstančiose diskusijose ar dėl jos priimant sprendimus.

Kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal [SESV] 238 straipsnio 3 dalies b punktą.

5. Jei iš Sąjungos išstojusi valstybė vėl prašo ją priimti į Sąjungą, tokiam prašymui taikoma 49 straipsnyje nustatyta tvarka.“

4 SESV 82 straipsnio, kuris yra šios sutarties trečiosios dalies V antraštinėje dalyje „Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė“ (toliau – LSTE), 1 dalyje nustatyta:

„Teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose Sąjungoje grindžiamas nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu bei apima valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų suderinimą 2 dalyje ir 83 straipsnyje nurodytose srityse.

Europos Parlamentas ir Taryba, sprenddami pagal įprastą teisėkūros procedūrą, patvirtina priemones, kuriomis siekiama:

<...>

d) palengvinti su procesais baudžiamosiose bylose ir sprendimų vykdymu susijusį bendradarbiavimą tarp valstybių narių teisminių arba joms lygiaverčių institucijų.“

- 5 Šios sutarties penktosios dalies, kurioje reglamentuojami Sąjungos išorės veiksmai, V antraštinėje dalyje „Tarptautiniai susitarimai“ esantis SESV 217 straipsnis suformuluotas taip:

„Sąjunga su viena arba keletu trečiųjų šalių ar tarptautinių organizacijų gali sudaryti susitarimus steigti asociaciją, numatančią abipuses teises ir pareigas, bendrą veiklą ir specialią tvarką.“

Protokolas (Nr. 21)

- 6 Protokolo (Nr. 21) 1 straipsnyje nurodyta:

„Laikydamosi 3 straipsnio nuostatų, Jungtinė Karalystė ir Airija nedalyvauja Tarybos darbe nustatant priemones, siūlomas pagal [SESV] III dalies V antraštinę dalį. Tarybos sprendimams, kurie priimami vieningai, būtinas vieningas Tarybos narių, išskyrus Jungtinės Karalystės ir Airijos Vyriausybės atstovų, pritarimas.

Taikant šį straipsnį, kvalifikuota balsų dauguma apibrėžiama pagal [SESV] 238 straipsnio 3 dalį.“

- 7 Šio protokolo 2 straipsnyje numatyta:

„Dėl 1 straipsnio ir laikantis 3, 4 ir 6 straipsnių jokios [SESV] III dalies V antraštinės dalies nuostatos, jokia pagal šią antraštinę dalį nustatyta priemonė ir jokia Sąjungos pagal šią antraštinę dalį sudarytų tarptautinių sutarčių nuostata nei jokie Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimai, aiškinantys šias nuostatas ar priemones, nėra privalomi arba taikomi Jungtinei Karalystei ar Airijai; minėtos nuostatos, priemonės ir sprendimai neturi jokios įtakos šių valstybių kompetencijai, teisėms bei įsipareigojimams; taip pat šios nuostatos, priemonės ar sprendimai, taikomi Jungtinei Karalystei ar Airijai, neturi jokios įtakos *acquis communautaire* ar Sąjungos *acquis* ir nėra Sąjungos teisės dalis.“

- 8 Šio protokolo 3 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa suformuluota taip:

„Per tris mėnesius nuo pasiūlymo ar iniciatyvos pateikimo Tarybai pagal [SESV] III dalies V antraštinę dalį Jungtinė Karalystė ar Airija gali raštu pranešti Tarybos pirmininkui apie savo pageidavimą dalyvauti nustatant ir taikant bet kurią iš pasiūlytų priemonių, ir po to ši valstybė turės teisę tai daryti.“

- 9 Šio protokolo 4a straipsnyje nustatyta:

„1. Jungtinės Karalystės ir Airijos atveju šio protokolo nuostatos taip pat taikomos priemonėms, siūlomoms ar priimtoms pagal [SESV] III dalies V antraštinę dalį, iš dalies keičiančioms galiojančią priemonę, kuri joms yra privaloma.

2. Tačiau tais atvejais, kai Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nusprendžia, kad dėl Jungtinės Karalystės ar Airijos nedalyvavimo priimant ir taikant iš dalies keistą galiojančią priemonę jos praktiškai neįmanoma taikyti kitoms valstybėms narėms ar Sąjungai, ji gali paraginti jas pateikti pranešimą pagal 3 ar 4 straipsnį. Pagal 3 straipsnį tolesnis dviejų mėnesių laikotarpis prasideda nuo tokio Tarybos sprendimo priėmimo dienos.

<...>“

10 Protokolo (Nr. 21) 6 straipsnyje nurodyta:

„Jeigu šiame Protokole nurodytais atvejais Jungtinė Karalystė ar Airija yra įpareigos Tarybos pagal [SESV] III dalies V antraštinę dalį nustatytos priemonės, šiai valstybei dėl minėtos priemonės taikomos atitinkamos Sutarčių nuostatos.“

Susitarimas dėl išstojimo

11 Susitarimo dėl išstojimo 62 straipsnis „Nebaigtas teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose byloje“ yra jo trečioje dalyje „Nuostatos dėl atsiskyrimo“. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Jungtinėje Karalystėje, taip pat valstybėse narėse su Jungtine Karalyste susijusiais atvejais toliau nurodyti aktai taikomi taip:

<...>

b) [2002 m. birželio 13 d.] Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR [dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34)] taikomas Europos arešto orderiams tais atvejais, kai, siekiant įvykdyti Europos arešto orderį, prašomas perduoti asmuo buvo areštuotas iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, neatsižvelgiant į vykdančiosios teisminės institucijos sprendimą dėl to, ar prašomas perduoti asmuo turi likti laisvės atėmimo vietoje, ar būti laikinai paleistas;

<...>“

12 Šio susitarimo ketvirtoje dalyje „Pereinamasis laikotarpis“ esančiame jo 126 straipsnyje „Pereinamasis laikotarpis“ nustatyta:

„Nustatomas pereinamasis, arba įgyvendinimo, laikotarpis, kuris prasideda šio Susitarimo įsigaliojimo dieną ir pasibaigia 2020 m. gruodžio 31 d.“

13 Šio susitarimo 127 straipsnyje „Pereinamojo laikotarpio aprėptis“, esančiame šio susitarimo ketvirtoje dalyje, nustatyta:

„1. Jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip, pereinamuoju laikotarpiu Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikoma Sąjungos teisė.

<...>

6. Jei šiame Susitarime nenustatyta kitaip, laikoma, kad pereinamuoju laikotarpiu bet kuri pagal 1 dalį taikytinoje Sąjungos teisėje, įskaitant valstybių narių įgyvendinamą ir taikomą teisę, esanti nuoroda į valstybes nares apima Jungtinę Karalystę.

<...>“

- 14 To paties susitarimo šeštoje dalyje „Institucinės ir baigiamosios nuostatos“ yra 185 straipsnis „Įsigaliojimas ir taikymas“; jo ketvirtoje pastraipoje numatyta:

„Antra ir trečia dalys, išskyrus 19 straipsnį, 34 straipsnio 1 dalį, 44 straipsnį ir 96 straipsnio 1 dalį, taip pat šeštos dalies I antraštinė dalis ir 169–181 straipsniai taikomi nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos.“

Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimas

- 15 Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo 23 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„MANYDAMOS, kad Jungtinės Karalystės ir Sąjungos bendradarbiavimas, susijęs su nusikalstamų veikų prevencija, tyrimu, išaiškinimu arba patraukimu baudžiamojon atsakomybėn už jas ir bausmių vykdymu, įskaitant apsaugą nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevenciją, užtikrins galimybę sustiprinti Jungtinės Karalystės ir Sąjungos saugumą“.

- 16 Šio susitarimo 1 straipsnyje „Tikslas“ nustatyta:

„Šiuo Susitarimu, laikantis Susitariančiųjų Šalių autonomijos ir suvereniteto, atsižvelgiama į susitariančiųjų šalių savarankiškumo ir suverenumo pagrindus, atsižvelgiant į šalių autonomiją ir suverenitetą.“

- 17 Šio susitarimo 2 straipsnyje „Papildomieji susitarimai“ numatyta:

„1. Tais atvejais, kai Sąjunga ir Jungtinė Karalystė tarpusavyje sudaro kitus dvišalius susitarimus, tokie susitarimai yra šio Susitarimo papildomieji susitarimai, jei tuose susitarimuose nenumatyta kitaip. Tokie papildomieji susitarimai yra neatsiejama šiuo Susitarimu reglamentuojamų bendrų dvišalių santykių ir bendros sistemos dalis.

2. 1 dalis taip pat taikoma:

- a) Sąjungos bei jos valstybių narių ir Jungtinės Karalystės susitarimams, ir
- b) Europos atominės energijos bendrijos ir Jungtinės Karalystės susitarimams.“

- 18 Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo 6 straipsnio „Apibrėžtys“ 1 dalies g punkte numatyta, kad šiame susitarime „pereinamasis laikotarpis“ turi būti suprantamas kaip apimantis Susitarimo dėl išstojimo 126 straipsnyje numatytą pereinamąjį laikotarpį.

- 19 Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo trečioje dalyje „Teisėsaugos ir teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose“, be kita ko, yra VII antraštinė dalis „Perdavimas“, kurioje yra šio susitarimo 596–632 straipsniai.

- 20 Šio susitarimo 596 straipsnyje „Tikslas“ nustatyta:

„Šios antraštinės dalies tikslas – užtikrinti, kad ekstradicijos sistema tarp valstybių narių ir Jungtinės Karalystės būtų grindžiama perdavimo pagal arešto orderį mechanizmu, laikantis šios antraštinės dalies sąlygų.“

21 Šio susitarimo 632 straipsnyje „Taikymas esamiems Europos arešto orderiams“ numatyta:

„Ši antraštinė dalis taikoma Europos arešto orderiams, kuriuos kuri nors valstybė pagal [Pagrindų sprendimą 2002/584] išdavė iki pereinamojo laikotarpio pabaigos, jei prašomas perduoti asmuo nebuvo suimtas arešto orderio vykdymo tikslu iki pereinamojo laikotarpio pabaigos.“

Airijos teisė

22 *European Arrest Warrant Act 2003* (2003 m. Įstatymas dėl Europos arešto orderio) į Airijos teisės sistemą buvo perkeltas Pagrindų sprendimas 2002/584. Pagal šio įstatymo 3 straipsnį užsienio reikalų ministras gali šio įstatymo tikslais nutarimu paskirti atitinkamą valstybę narę, kuri pagal savo nacionalinę teisę taiko šį pagrindų sprendimą. *European Arrest Warrant Act 2003 (Designated Member States) Order 2004* (2004 m. Nutarimas dėl 2003 m. Įstatymo dėl Europos arešto orderio (Paskirtosios valstybės narės)) pagal 2003 m. Įstatymą dėl Europos arešto orderio paskirta Jungtinė Karalystė.

23 Pagal *European Arrest Warrant (Application to Third Countries amendment) and Extradition (Amendment) Act 2012* (2012 m. Įstatymas dėl Europos arešto orderio (su pakeitimais dėl taikymo trečiosioms šalims) ir ekstradicijos (su pakeitimais)) užsienio reikalų ministras gali įsakymu nustatyti, kad 2003 m. Įstatymas dėl Europos arešto orderio bus taikomas trečiajai šaliai, jei, kaip nurodyta jo 2 straipsnio 3 dalyje, yra tokios trečiosios šalies ir Europos Sąjungos galiojantis susitarimas dėl prašomų perduoti asmenų perdavimo baudžiamojo persekiojimo arba bausmės vykdymo tikslais.

24 Siekdama įgyvendinti Susitarimo dėl išstojimo nuostatas, susijusias su tolesniu Pagrindų sprendimo 2002/584 taikymu pereinamuoju laikotarpiu, ir Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo nuostatą, kurioje numatyta taikyti to susitarimo trečios dalies VII antraštinėje dalyje nustatytą perdavimo mechanizmą tam tikriems Europos arešto orderiams, išduotiems prieš pasibaigiant šiam pereinamajam laikotarpiui, kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės teisminių institucijų išduotais Europos arešto orderiais, Airija priėmė šiuos teisės aktus:

- *European Arrest Warrant Act 2003 (Designated Member State) (Amendment) Order 2020* (2020 m. Nutarimas, kuriuo iš dalies keičiamas 2003 m. Įstatymas dėl Europos arešto orderio (paskirta valstybė narė)) ir *Withdrawal of the United Kingdom from the European Union (consequential Provisions) Act 2019* (2019 m. Įstatymas dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos (nuostatos, taikytinos po išstojimo)), kuriuose įtvirtintos nuostatos dėl Europos arešto orderių, išduotų prieš pasibaigiant pereinamajam laikotarpiui dėl asmenų, sulaikytų prieš pasibaigiant šiam laikotarpiui;
- *European Arrest Warrant (Application to Third Countries) (United Kingdom) Order 2020* (2020 m. Nutarimas dėl Europos arešto orderio (taikymas trečiosioms šalims) (Jungtinė Karalystė)) dėl arešto orderių, išduotų nepasibaigus pereinamajam laikotarpiui dėl asmenų, kurie pasibaigus šiam laikotarpiui dar nebuvo sulaikyti.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

25 2020 m. rugsėjo 9 d. SD buvo sulaikytas Airijoje pagal Europos arešto orderį, kurį 2020 m. kovo 20 d. išdavė Jungtinės Karalystės teisminės institucijos ir kuriuo prašoma šį asmenį perduoti, kad jis atliktų aštuonerių metų laisvės atėmimo bausmę. SN buvo sulaikytas Airijoje 2021 m. vasario

25 d. pagal Europos arešto orderį, 2020 m. spalio 5 d. išduotą tų pačių institucijų, siekiant patraukti jį baudžiamojon atsakomybėn. Šiems asmenims skirtas kardomasis kalinimas Airijoje, kol bus priimtas sprendimas dėl jų perdavimo Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms; šiuo metu jie yra kalinami.

- 26 SD ir SN atitinkamai 2021 m. vasario 16 d. ir kovo 5 d. kreipėsi į *High Court* (Aukštasis teismas, Airija) su prašymu atlikti tyrimą, siekdami iš esmės užginčyti jų kalinimo teisėtumą, teigdami, kad Airija nebegali taikyti Europos arešto orderio sistemos Jungtinei Karalystei. Konstatavęs, kad suinteresuotieji asmenys kalinami teisėtai, šis teismas atsisakė nurodyti juos paleisti. Tuomet suinteresuotieji asmenys prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme pateikė du atskirus apeliacinius skundus.
- 27 To teismo teigimu, 2003 m. Įstatymas dėl Europos arešto orderio, kuriuo į Airijos teisę perkeliamas Pagrindų sprendimas 2002/584, taikomas trečiajai šaliai, jeigu egzistuoja galiojantis šios trečiosios šalies ir Sąjungos susitarimas dėl prašomų perduoti asmenų perdavimo baudžiamojo persekiojimo arba bausmės vykdymo tikslais. Vis dėlto tam, kad šis teisės aktas būtų taikomas, toks susitarimas turi būti privalomas Airijai.
- 28 Vadinasi, tuo atveju, jeigu Susitarimo dėl išstojimo ir Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo nuostatos dėl Europos arešto orderio sistemos neprivalomos Airijai, jos nacionalinės priemonės, kuriose numatyta toliau taikyti Europos arešto orderio sistemą Jungtinei Karalystei, negalios, taigi tolesnis suinteresuotųjų asmenų kalinimas būtų neteisėtas. Taigi jų kalinimo teisėtumas priklauso nuo to, ar Susitarimas dėl išstojimo ir Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimas yra privalomi Airijai, o taip galėtų nebūti, nes juose numatytos prie LSTE priskiriamos priemonės, nuo kurių Airija atleidžiama pagal Protokolą (Nr. 21).
- 29 SN ir SD teigimu, nei ESS 50 straipsniu, nei SESV 217 straipsniu, kurie yra atitinkamai Susitarimo dėl išstojimo ir Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo teisinis pagrindas, negalima pagrįsti prie LSTE priskiriamų priemonių įtraukimo į šiuos susitarimus. Dėl kiekvieno iš šių susitarimų taip pat reikėjo remtis SESV 82 straipsnio 1 dalies antros pastraipos d punktu, nes šis rėmimasis šia nuostata, kaip šių susitarimų teisiniu pagrindu, lemia Protokolo (Nr. 21) taikymą.
- 30 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Airija prisijungė prie Pagrindų sprendimo 2002/584 tuo metu, kai Jungtinė Karalystė buvo juo nustatytos sistemos dalyvė. Todėl atitinkamai Susitarime dėl išstojimo ir Prekybos ir bendradarbiavimo susitarime įtvirtintomis nuostatomis nebuvo nustatyta naujų pareigų Airijai, bet veikiau numatyta, kad jos jau priimtoms pareigoms galioja toliau. Be to, abu susitarimai privalomi Jungtinei Karalystei ir Sąjungai tarptautinės teisės požiūriu.
- 31 Tokiomis aplinkybėmis *Supreme Court* (Aukščiausiasis teismas, Airija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„Atsižvelgiant į tai, kad Airija turi teisę išsaugoti suverenitetą [LSTE] srityje ir turi teisę pasirinkti dalyvauti Sąjungai šioje srityje taikant priemones, patvirtintas pagal SESV trečiosios dalies V antraštinę dalį,

atsižvelgiant į tai, kad nurodytas Susitarimo dėl išstojimo (ir sprendimo dėl jo sudarymo) materialinis teisinis pagrindas yra ESS 50 straipsnis,

atsižvelgiant į tai, kad nurodytas Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo (ir sprendimo dėl jo sudarymo) materialinis teisinis pagrindas yra SESV 217 straipsnis, ir

atsižvelgiant į tai, kad iš to matyti, jog nebuvo manoma, kad Airijos sutikimas dalyvauti yra būtinas arba leistinas, taigi tokia galimybė nebuvo įgyvendinta:

[1]) Ar Susitarimo dėl išstojimo nuostatos, kuriose numatyta toliau taikyti [Europos arešto orderio (EAO)] sistemą Jungtinėje Karalystėje šiame susitarime numatytu pereinamuoju laikotarpiu, gali būti laikomos privalomomis Airijai atsižvelgiant į reikšmingą su LSTE susijusį jų turinį?

[2]) Ar Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo nuostatos, kuriose numatyta toliau taikyti EAO sistemą Jungtinėje Karalystėje šiame susitarime numatytu pereinamuoju laikotarpiu, gali būti laikomos privalomomis Airijai atsižvelgiant į reikšmingą su LSTE susijusį jų turinį?“

Dėl skubos procedūros

- 32 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašė taikyti prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą, numatytą Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje, arba subsidiariai – pagreitintą procedūrą, numatytą Procedūros reglamento 105 straipsnyje. Grįsdamas savo prašymą jis pirmiausia nurodė aplinkybę, kad iš SN ir SD šiuo metu yra atimta laisvė laukiant, kol bus priimtas sprendimas dėl jų perdavimo Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms.
- 33 Pirmiausia pažymėtina, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas iš esmės dėl klausimo, ar Airija turi vykdyti Europos arešto orderius, išduotus pagal Pagrindų sprendimą 2002/584, priskiriamą prie SESV trečiosios dalies V antraštinėje dalyje, susijusioje su LSTE, nurodytų sričių. Todėl jis gali būti nagrinėjamas pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.
- 34 Antra, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad iš asmens, su kuriuo susijusi pagrindinė byla, šiuo metu atimta laisvė ir jo tolesnis kalinimas priklauso nuo sprendimo pagrindinėje byloje (2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Išduodančiosios teisminės institucijos nepriklausomumas)*, C-354/20 PPU ir C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija ir 2021 m. spalio 26 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Teisė būti išklaustyta vykdančiosios teisminės institucijos)*, C-428/21 PPU ir C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, 32 punktą).
- 35 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad SN ir SD šiuo metu yra kalinami. Be to, atsižvelgiant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo paaiškinimus, apibendrintus šio sprendimo 28 punkte, tolesnis jų kalinimas Airijoje priklauso nuo sprendimo, kurį Teisingumo Teismas priims šioje byloje, nes, atsižvelgiant į jo pateiktą atsakymą, SN ir SD gali būti paleisti arba perduoti Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms.
- 36 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgusi į teisėjo pranešėjo siūlymą ir susipažinusi su generalinės advokatės nuomone, 2021 m. rugpjūčio 17 d. Teisingumo Teismo pirmoji kolegija nusprendė tenkinti nacionalinio teismo prašymą ir nagrinėti bylą pagal sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.

37 Be to, ji nusprendė perduoti bylą Teisingumo Teismui, kad ji būtų paskirta didžiajai kolegijai.

Dėl prejudicinių klausimų

- 38 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Airijai yra privalomos Susitarimo dėl išstojimo nuostatos, kuriose numatyta toliau taikyti Europos arešto orderio sistemą Jungtinei Karalystei pereinamuoju laikotarpiu, ir, antra, Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo nuostata, kurioje numatyta, kad šio susitarimo trečios dalies VII antraštinėje dalyje įtvirtinta perdavimo tvarka taikoma Europos arešto orderiams, išduotiems prieš pasibaigiant šiam pereinamajam laikotarpiui dėl asmenų, kurie prieš pasibaigiant pereinamajam laikotarpiui dar nebuvo sulaikyti vykdant šiuos orderius.
- 39 Pirmiausia pažymėtina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodo konkrečių šių susitarimų nuostatų, pagal kurias turi būti vykdomi pagrindinėje byloje nagrinėjami arešto orderiai. Ši aplinkybė netrukdo Teisingumo Teismui pateikti tam teismui išsamaus išaiškinimo, kuris gali būti naudingas sprendimui jo nagrinėjamoje byloje priimti, neatsižvelgiant į tai, ar jis apie tai užsimena savo pateiktuose klausimuose. Šiuo aspektu Teisingumo Teismas turi iš visos nacionalinio teismo pateiktos informacijos ir, be kita ko, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvuojamosios dalies atrinkti aiškintinus Sąjungos teisės klausimus, atsižvelgdamas į bylos dalyką (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 7 d. Sprendimo *X ir X*, C-638/16 PPU, EU:C:2017:173, 39 punktą ir 2021 m. birželio 17 d. Sprendimo *Simonsen & Weel*, C-23/20, EU:C:2021:490, 81 punktą).
- 40 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad pateikti klausimai susiję, pirma, su Susitarimo dėl išstojimo 62 straipsnio 1 dalies b punktu, siejamu su jo 185 straipsnio ketvirta pastraipa, ir, antra, su Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo 632 straipsniu.
- 41 Susitarimo dėl išstojimo 62 straipsnio 1 dalies b punkte ir 185 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyta, kad pasibaigus pereinamajam laikotarpiui išlieka pareiga vykdyti Europos arešto orderius, išduotus pagal Pagrindų sprendimą 2002/584, kai prašomas perduoti asmuo buvo sulaikytas iki šio laikotarpio pabaigos, o šio susitarimo 126 straipsnyje nustatyta, kad pereinamasis laikotarpis baigiasi 2020 m. gruodžio 31 d.
- 42 Pagal Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo 632 straipsnį Europos arešto orderiams, išduotiems pagal šį pagrindų sprendimą prieš pasibaigiant pereinamajam laikotarpiui, taikoma šio susitarimo trečios dalies VII antraštinėje dalyje numatyta perdavimo tvarka, jeigu prašomas perduoti asmuo nebuvo sulaikytas siekiant įvykdyti arešto orderį iki šio laikotarpio pabaigos.
- 43 Taigi būtent atsižvelgiant, viena vertus, į Susitarimo dėl išstojimo 62 straipsnio 1 dalies b punktą, siejamą su jo 185 straipsnio ketvirta pastraipa, ir, kita vertus, į Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo 632 straipsnį, reikia patikrinti, ar dėl jų įtraukimo į šiuos susitarimus turėjo būti taikomas Protokolas (Nr. 21), o tai reiškia, kad šios nuostatos iš principo netaikomos Airijai, paisant šiame protokole šiai valstybei narei suteiktos galimybės dalyvauti nustatant priemones, pagal SESV trečiosios dalies V antraštinę dalį.
- 44 Šiomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo paaiškinimus, pateiktus prašyme priimti prejudicinį sprendimą, konstatuotina, kad savo klausimais šis teismas prašo Teisingumo Teismo nustatyti, ar ESS 50 straipsnis,

SESV 217 straipsnis ir Protokolas (Nr. 21) turi būti aiškinami taip, kad Susitarimo dėl išstojimo 62 straipsnio 1 dalies b punktas, siejamas su jo 185 straipsnio ketvirta pastraipa, ir Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo 632 straipsnis yra privalomi Airijai.

- 45 Šiuo klausimu primintina, kad Protokole (Nr. 21) numatyta, jog Airija nedalyvauja Tarybos darbe nustatant priemones, siūlomas pagal SESV trečiosios dalies V antraštinę dalį, ir kad jokia pagal šią antraštinę dalį nustatyta priemonė ir jokia Sąjungos pagal šią antraštinę dalį sudarytų tarptautinių susitarimų nuostata nėra privaloma arba taikoma Airijai, nebent ji nusprendžia dalyvauti nustatant tokias priemones arba jas pripažinti.
- 46 Vis dėlto Susitarimas dėl išstojimo ir Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimas buvo sudaryti remiantis ne šia antraštine dalimi, o atitinkamai ESS 50 straipsnio 2 dalimi ir SESV 217 straipsniu. Todėl reikia nustatyti, ar vien šie teisiniai pagrindai buvo tinkami siekiant pagrįsti nuostatų, reglamentuojančių tolesnį Pagrindų sprendimo 2002/584 taikymą, kiek tai susiję su Jungtinės Karalystės išduotais Europos arešto orderiais, įtraukimą į Susitarimą dėl išstojimo ir nuostatos, numatančios Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo trečios dalies VII antraštinėje dalyje nustatytos perdavimo tvarkos taikymą Europos arešto orderiams, išduotiems prieš pasibaigiant pereinamajam laikotarpiui dėl asmenų, kurie prieš pasibaigiant šiam laikotarpiui dar nebuvo sulaikyti siekiant įvykdyti tokius arešto orderius, įtraukimą į šį susitarimą arba ar, kaip tvirtina SD ir SN, SESV 82 straipsnio 1 dalies antros pastraipos d punktas taip pat turėjo būti nurodytas kaip šių susitarimų materialinis teisinis pagrindas, ir dėl to būtų taikomas Protokolas (Nr. 21).
- 47 Iš tiesų teisės akto teisinis pagrindas, kurio tinkamumas vertinamas atsižvelgiant į objektyvius kriterijus, kaip antai jo pagrindinį ar dominuojantį tikslą ar turinį, lemia, kokie protokolai gali būti taikomi, o ne atvirkščiai (2013 m. spalio 22 d. Sprendimo *Komisija / Taryba, C-137/12*, EU:C:2013:675, 74 punktas).
- 48 Pirmiausia, ESS 50 straipsnio, kuris nurodytas kaip Susitarimo dėl išstojimo teisinis pagrindas, 2 ir 3 dalyse numatyta išstojimo procedūra, apimanti, pirma, pranešimą Europos Vadovų Tarybai apie ketinimą išstoti, antra, derybas ir susitarimo, kuriame nustatoma išstojimo tvarka atsižvelgiant į būsimus atitinkamos valstybės ir Sąjungos santykius, sudarymą ir, trečia, jei Europos Vadovų Taryba, susitarusi su atitinkama valstybe nare, vienbalsiai nenusprendžia pratęsti termino, patį išstojimą iš Sąjungos šio susitarimo įsigaliojimo dieną arba, jei tokio susitarimo nėra, praėjus dvejiems metams po to, kai Europos Vadovų Tarybai pateikiamas pranešimas (2018 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Wightman ir kt., C-621/18*, EU:C:2018:999, 51 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 49 Darytina išvada, kad ESS 50 straipsniu siekiama dviejų tikslų, t. y. pirma, įtvirtinti valstybės narės suverenią teisę išstoti iš Sąjungos ir, antra, nustatyti procedūrą, skirtą tam, kad išstojimas vyktų tvarkingai (2018 m. gruodžio 10 d. Sprendimo *Wightman ir kt., C-621/18*, EU:C:2018:999, 56 punktas).
- 50 Būtent tam, kad būtų galima veiksmingai pasiekti šį tikslą, ESS 50 straipsnio 2 dalyje tik Sąjungai suteikiama kompetencija derėtis ir sudaryti susitarimą, kuriame nustatoma išstojimo tvarka; šiuo susitarimu siekiama reglamentuoti visus klausimus, susijusius su Sąjungos ir iš jos pasitraukusios valstybės atsiskyrimu visose srityse, kurioms taikomos Sutartys.

- 51 Taigi įgyvendindama šią kompetenciją Sąjunga galėjo derėtis ir sudaryti susitarimą dėl išstojimo, kuriame, be kita ko, numatyta santykiuose su Jungtine Karalyste taikyti didelę dalį Sąjungos *acquis*, kad būtų sumažinta neaiškumų ir, kiek įmanoma, būtų kuo labiau apriboti sutrikimai, sukelti aplinkybės, kad nuo išstojimo dienos Sutartys nebetaikomos išstojančiajai valstybei, kaip nurodyta 2017 m. balandžio 29 d. Europos Vadovų Tarybos specialiajame susitikime priimtų gairių, pateiktų atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės pranešimą pagal ESS 50 straipsnį, 4 punkte.
- 52 Konkrečiai kalbant, Susitarimo dėl išstojimo 127 straipsnyje numatyta, kad, jei šiame susitarime nenustatyta kitaip, pereinamuoju laikotarpiu Jungtinei Karalystei ir jos teritorijoje taikoma Sąjungos teisė, kurios dalis yra Pagrindų sprendimas 2002/584. Be to, pagal šio susitarimo 185 straipsnio ketvirtą pastraipą šis pagrindų sprendimas taikomas santykiams su Jungtine Karalyste to paties susitarimo 62 straipsnio 1 dalies b punkte numatytais atvejais.
- 53 Taip pat pasakytina, kad, kaip išvados 52 ir 53 punktuose nurodė generalinė advokatė, SESV 218 straipsnyje numatyta tarptautinių susitarimų sudarymo procedūra gali būti nesuderinama su ESS 50 straipsnio 2 ir 4 dalyse numatyta procedūra, pavyzdžiui, dėl to, kad pagal SESV 218 straipsnį Taryba sudaro susitarimą vieningai, o ne – kaip susitarimo dėl išstojimo atveju – kvalifikuota balsų dauguma ir nedalyvaujant išstojančiosios valstybės narės atstovui.
- 54 Vis dėlto, kadangi Susitarimu dėl išstojimo siekiama apimti visas šio sprendimo 50 punkte nurodytas sritis ir klausimus ir kadangi kartu su ESS 50 straipsnio 2 dalimi negali būti pasirinkti teisiniai pagrindai, kuriuose numatytos procedūros, nesuderinamos su šio straipsnio 2 ir 4 dalyse numatyta procedūra (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Armėnija)*, C-180/20, EU:C:2021:658, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), darytina išvada, kad tik ESS 50 straipsnis, kaip savarankiškas ir nuo jokio kito Sutartyse numatyto teisinio pagrindo nepriklausantis teisinis pagrindas, gali garantuoti, kad susitarime dėl išstojimo bus nuosekliai reglamentuotos visos sritys, kurioms taikomos Sutartys, ir užtikrinti, kad išstojimas vyktų tvarkingai.
- 55 Taip pat pažymėtina, kad Susitarimo dėl išstojimo 62 straipsnio 1 dalies b punktas susijęs su priemonėmis, kurios Airijos teritorijoje buvo privalomos iki šio susitarimo įsigaliojimo dienos. Taigi SESV 82 straipsnio 1 dalies antros pastraipos d punkto įtraukimas į Susitarimo dėl išstojimo materialinį teisinį pagrindą galėtų sukelti neaiškumų, nes tai lemtų Protokolo (Nr. 21) taikymą Airijai, kuri nusprendė būti saistoma Europos arešto orderio sistemos, įskaitant ir kiek tai susiję su Jungtine Karalyste, o dėl to ji būtų vertinama taip, lyg ji niekada nebūtų buvusi šios sistemos dalyvė. Tokia situacija būtų sunkiai suderinama su šio sprendimo 51 punkte nurodytu tikslu sumažinti neaiškumų ir apriboti trikdžius, siekiant tvarkingo išstojimo.
- 56 Kadangi ESS 50 straipsnio 2 dalis yra vienintelis tinkamas teisinis pagrindas sudaryti Susitarimą dėl išstojimo, Protokolo (Nr. 21) nuostatos negalėjo būti taikomos šiomis aplinkybėmis.
- 57 Antra, dėl SESV 217 straipsnio, kuris pasirinktas kaip Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo teisinis pagrindas, Teisingumo Teismas jau yra patikslinęs, kad juo Sąjungai suteikiama kompetencija įgyvendinti įsipareigojimus trečiosioms šalims visose srityse, kurioms taikoma SESV (2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-81/13, EU:C:2014:2449, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 58 Taigi remiantis šia nuostata sudarytuose susitarimuose gali būti nuostatų dėl visų Sąjungos kompetencijai priklausančių sričių. Kadangi pagal SESV 4 straipsnio 2 dalies j punktą Sąjunga turi pasidalijamąją kompetenciją, kiek tai susiję su SESV trečiosios dalies V antraštine dalimi, šiai kompetencijai priklausančios priemonės gali būti įtrauktos į SESV 217 straipsniu grindžiamą asociacijos susitarimą, kaip antai Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimą.
- 59 Kadangi neginčijama, kad Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo trečios dalies VII antraštinėje dalyje įtvirtinta perdavimo tvarka, taikoma šio susitarimo 632 straipsnyje nurodytiems Europos arešto orderiams, patenka į šią kompetencijos sritį, reikia išnagrinėti, ar norint įtraukti tokią tvarką į asociacijos susitarimą reikia pridėti specialų teisinį pagrindą, kaip antai SESV 82 straipsnio 1 dalies antros pastraipos d punktą.
- 60 Šiuo aspektu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad remdamasi SESV 217 straipsniu Taryba gali priimti aktą, kuriuo įgyvendinamas asociacijos susitarimas, tik jeigu šis aktas patenka į Sąjungos specialiosios kompetencijos sritį ir jeigu jo teisinis pagrindas yra tinkamas šiai sričiai (šiuo klausimu žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Taryba*, C-81/13, EU:C:2014:2449, 62 punktą).
- 61 Vis dėlto šis reikalavimas buvo suformuluotas byloje, kurioje buvo nagrinėjamas ne asociacijos susitarimo sudarymas, o sprendimo dėl pozicijos, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi tokiu susitarimu įsteigtame organe, priėmimas. Kaip išvados 70 punkte pažymėjo generalinė advokatė, būtent tokiomis ypatingomis aplinkybėmis, t. y. kai sprendimas priimamas kvalifikuota balsų dauguma nedalyvaujant Europos Parlamentui, kaip nurodyta SESV 218 straipsnio 8 ir 9 dalyse, buvo būtina nurodyti papildomą specialųjį teisinį pagrindą, siekiant užtikrinti, kad nebus apeinami atitinkamoje srityje taikomi griežtesni procedūriniai reikalavimai.
- 62 Kita vertus, kadangi tokio susitarimo kaip Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimas sudarymas susijęs ne su viena konkrečia veiksmų sritimi, bet, priešingai, su plačia Sąjungos kompetencijos sritimi siekiant sukurti Sąjungos ir trečiosios valstybės asociaciją, o bet kuriuo atveju pagal SESV 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto i papunktį ir 8 dalies antros pastraipos pirmą sakinį tokiam susitarimui sudaryti būtinas vienbalsis sprendimo priėmimas ir Europos Parlamento pritarimas, nėra rizikos, kad bus apeiti griežtesni procedūriniai reikalavimai.
- 63 Reikia pridurti, kad būtinybė nurodyti papildomą specialųjį teisinį pagrindą dėl SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies kartu su kitais pagrindais, pagrindžiančiais asociacijos susitarimo nuostatas, susijusias su Sąjungos kompetencijos sritimi, kurią apima ši antraštinė dalis, taip pat neišplaukia iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, pagal kurią tik išimtiniais atvejais, kai teisės aktais siekiama kelių tikslų arba jie turi kelias neatskiriamas sudedamąsias dalis ir nė viena iš dalių nėra papildoma kitos atžvilgiu, tokie aktai turi būti grindžiami atitinkamais skirtingais teisiniais pagrindais (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Armėnija)*, C-180/20, EU:C:2021:658, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 64 Dėl susitarimų dėl bendradarbiavimo vystymosi labai Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad, jei kaskart, kai toks susitarimas darytų poveikį konkrečiai sričiai, būtų reikalaujama, kad jis taip pat būtų grindžiamas kita nuostata nei jo bendrasis teisinis pagrindas, tame pagrinde numatyta kompetencija ir procedūra praktiškai netektų prasmės (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Armėnija)*, C-180/20, EU:C:2021:658, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 65 Šie argumentai *mutatis mutandis* taikomi ir asociacijos susitarimams, kurių tikslai suprantami plačiai, t. y. jiems vykdyti reikalingos priemonės yra susijusios su daugybe Sąjungos kompetencijos sričių.
- 66 Būtent taip yra Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo atveju, nes, kaip savo pastabose pažymėjo Taryba, siekiant užtikrinti susitarimo šalių teisių ir pareigų pusiausvyrą ir 27 valstybių narių vienybę, Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo taikymo sritis turėjo būti pakankamai plati.
- 67 Taigi, atsižvelgiant į Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo plačią taikymo sritį, jo priėmimo aplinkybes ir aiškius visų institucijų ir valstybių narių pareiškimus vykstant deryboms dėl Jungtinės Karalystės išstojimo iš Sąjungos, į šį susitarimą kartu su kitų Sąjungos teisės sričių nuostatomis ir priemonėmis įtraukti SESV trečiosios dalies V antraštinėi daliai priskiriamas nuostatas yra dalis bendro šio susitarimo tikslo nustatyti plataus masto šalių tarpusavio santykių gerovės ir geros kaimynystės erdvėje, kuriai būdingi bendradarbiavimu grindžiami glaudūs bei taikūs santykiai, pagrindą.
- 68 Būtent siekti šio tikslo padeda Prekybos ir bendradarbiavimo susitarime įtvirtinta perdavimo tvarka, nes jo 23 konstatuojamojoje dalyje šalys nurodė, kad jų bendradarbiavimas, be kita ko, nusikalstamų veikų atskleidimo, tyrimo, patraukimo baudžiamojon atsakomybėn ir bausmių vykdymo srityje leis sustiprinti Jungtinės Karalystės ir Sąjungos saugumą. Darytina išvada, kad negalima manyti, kad Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimu siekiama kelių tikslų ar kad jis turi kelias neatskiriamas sudedamąsias dalis, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 63 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 69 Vadinas, Prekybos ir bendradarbiavimo susitarime įtvirtintos nuostatos dėl asmenų perdavimo pagal arešto orderį, būtent jo 632 straipsnis, kuriame reglamentuojamas šių nuostatų taikymas esamiems Europos arešto orderiams, galėjo būti įtrauktos į šį susitarimą remiantis vien SESV 217 straipsniu, o Protokolo (Nr. 21) nuostatos netaikomos.
- 70 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į prejudicinį klausimą reikia atsakyti, kad ESS 50 straipsnis, SESV 217 straipsnis ir Protokolas (Nr. 21) turi būti aiškinami taip, kad Susitarimo dėl išstojimo 62 straipsnio 1 dalies b punktas, siejamas su šio susitarimo 185 straipsnio ketvirta pastraipa, ir Prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo 632 straipsnis Airijai yra privalomi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 71 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

ESS 50 straipsnis, SESV 217 straipsnis, Protokolas (Nr. 21) dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėtas prie ESS ir SESV, turi būti aiškinami taip, kad Susitarimo dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos ir Europos atominės energijos bendrijos 62 straipsnio 1 dalies b punktas, siejamas su šio susitarimo 185 straipsnio ketvirta

pastraipa, ir Europos Sąjungos bei Europos atominės energijos bendrijos ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prekybos ir bendradarbiavimo susitarimo 632 straipsnis Airijai yra privalomi.

Parašai.